

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/1648/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124352494
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Terézia Gajdošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124352494.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. A. D. XX, XXX XX C. A. D., zák. zast. matkou: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. A. D. XX, XXX XX C. A. D., proti povinnému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. C. XXX, XXX XX G. C., o vymożenie zameškaného a bežného výživného, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Adriana Soldán Steinerová, so sídlom exekútorského úradu Jilemnického 2, 911 01 Trenčín, pod sp. zn. 156EX 274/24, o návrhu na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávneným sa voči povinnému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený zastúpený zákonným zástupcom sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29.07.2024 prostredníctvom súdneho exekútora domáhal od povinného (otca) vymożenia zameškaného výživného vo výške 1 655,00 Eur a bežného výživného vo výške 200,00 Eur na základe exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.01.2017, sp. zn. 31P/83/2016, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 06.02.2017 a rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.06.2024, sp. zn. 32P/181/2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 15.07.2024.

2. Poverením zo dňa 09.08.2024 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Adriana Soldán Steinerová, so sídlom exekútorského úradu Jilemnického 2, 911 01 Trenčín, ktorý ju vedie pod sp. zn. 156EX 274/24.

3. Súdnemu exekútorovi bolo dňa 28.08.2024 doručené podanie povinného označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie sp. zn. 156EX 274/24-1“, v ktorom povinný uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/2/2023 pre prečin zanedbania povinnej výživy bol dňa 04.05.2023 oslobodený, nakoľko celé dlžné výživné bolo uhradené o čom zasiela aj zápisnicu o pojednávaní z uvedeného konania, v ktorom prokurátorka v záverečnej reči uviedla, že celé dlžné výživné bolo uhradené. Zároveň zasiela aj rozsudky z trestných konaní. Na pojednávaní konanom dňa 18.06.2024 vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32P/181/2023 ohľadom zvýšenia vyživovacej povinnosti matka maloletej uviedla, že v prípade zvýšenia výživného na sumu 200,00 Eur dlžné výživné žiadať nebude, o čom zasiela zápisnicu o pojednávaní. Z uvedeného žiada zastavenie exekúcie v časti zameškaného výživného. Povinný si je vedomý platenia bežného výživného 200,00 Eur mesačne. Na dôkaz svojich tvrdení povinný spolu s návrhom na zastavenie exekúcie predložil aj Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/147/2017 zo dňa 22.11.2017, Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/12/2020 zo dňa 06.02.2020, Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/2/2023 zo dňa 04.05.2023 spolu so zápisnicou o hlavnom pojednávaní, Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/181/2023 zo dňa 18.06.2024 spolu so zápisnicou o pojednávaní.

4. Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie dňa 10.09.2024 súdu na rozhodnutie.

5. Oprávnený vo vyjadrení prostredníctvom zákonného zástupcu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 06.09.2024 uviedol, že poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica bolo vydané na základe opodstatneného rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie, nakoľko povinný sa rozhodol nevyplatiť zameškané výživné vo výške 1 655,00 Eur od 08.02.2017 do 31.07.2024 a nevyplatiť výživné, ktoré mu bolo určené v rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.07.2024 a vykonateľnosť 15.07.2024 na maloletú oprávnenú sumu 200,00 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, s čím súvisia aj podané trestné oznámenia. Podaný návrh na zastavenie exekúcie od povinného je falošný, nakoľko sa pani prokurátorka na pojednávaní jasne vyjadrila, že odpustenie doplatenia výživného je od podania návrhu dňa 27.11.2023 až do 30.06.2024 a to rozdiel sumy medzi výživným zvýšeným v konaní o zvýšenie výživovacej povinnosti, t. j. suma 120,00 Eur. Tak ako sa vyjadrila pani prokurátorka zo dňa 18.06.2024 v časti výroku o dlžnom výživnom č. k. 32P/181/2023-62 prikladá aj dôkaz – výklad rozsudku.

6. Súd vyzval oprávneného dňa 22.01.2025 na doplnenia vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, aby špecifikoval, za ktoré mesiace boli vykonané úhrady výživného od roku 2017 do 31.07.2024.

7. Oprávnený zastúpený zákonným zástupcom reagoval na výzvu súdu dňa 06.02.2025, kedy bola súdu doručená jeho odpoveď na výzvu. V odpovedi zákonný zástupca povinného uviedol nasledujúce úhrady povinného: dňa 16.02.2018 vo výške 80,00 Eur, dňa 16.03.2018 vo výške 25,00 Eur, dňa 17.04.2018 vo výške 80,00 Eur, 11.07.2018 vo výške 180,00 Eur, 04.03.2019 vo výške 400,00 Eur, dňa 18.03.2019 vo výške 260,00 Eur, dňa 23.03.2019 180,00 Eur, dňa 20.12.2019 vo výške 500,00 Eur, dňa 13.01.2020 vo výške 200,00 Eur, dňa 18.05.2020 vo výške 320,00 Eur, dňa 23.12.2020 vo výške 320,00 Eur, 31.12.2020 vo výške 240,00 Eur, dňa 01.02.2021 vo výške 80,00 Eur, dňa 16.04.2021 vo výške 80,00 Eur, dňa 19.05.2021 vo výške 80,00 Eur, dňa 17.08.2021 vo výške 240,00 Eur, dňa 23.12.2021 vo výške 160,00 Eur, dňa 09.03.2022 vo výške 240,00 Eur, dňa 22.02.2023 vo výške 520,00 Eur, dňa 01.03.2023 vo výške 520,00 Eur, dňa 02.05.2023 vo výške 240,00 Eur, dňa 28.07.2023 vo výške 160,00 Eur, dňa 06.12.2023 vo výške 400,00 Eur, dňa 08.03.2024 vo výške 160,00 Eur, čo spolu predstavuje sumu uhradeného výživného vo výške 5 665,00 Eur, pričom povinný mal povinnosť uhradiť výživné od roku 2017 do 31.07.2024 vo výške 7 320,00 Eur. Dlž povinného na zameškanom výživnom tak predstavuje sumu vo výške 1 655,00 Eur. Oprávnený na dôkaz svojich tvrdení spolu s vyjadrením doručil súdu aj fotokópie poštových poukazov preukazujúcich uhradené výživné (24x) .

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), exekučný súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

9. Podľa § 61k ods.2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods.5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor

vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l odseku 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, Nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku, ak sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom.

13. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

15. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Podľa § 76 ods. 2 Zákona o rodine, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

17. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

18. Podľa § 157 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

19. V danej veci súd zistil, že exekučné konanie začalo dňom 29.07.2024, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Samotná exekúcia sa začala dňom 09.08.2024, kedy bolo poverenie doručené exekútorovi.

20. Oprávnený sa prostredníctvom zákonného zástupcu v návrhu na vykonanie exekúcie domáhal zaplata zameškaného výživného v celkovej sume 1 655,00 Eur špecifikovanej nasledovne: „Zameškané výživné za obdobie od 08.02.2017 vo výške 1655,00 EUR bolo vyčíslené nasledovne: Úhrady: v r. 2017 – 0 EUR, 2018 – 365 EUR, 2019 – 1340 EUR, 2020 – 1080 EUR, 2021 – 640 EUR, 2022 – 240 EUR, 2023 – 1840 EUR, rok 2024 - 160,00 EUR) - oprávnený preto žiada uplatniť v návrhu zameškané výživné za obdobie od 08.02.2017 do 31.07.2024 vo výške 1 655 EUR, - bežné výživné vo výške 200,00 EUR mesačne za obdobie od 01.08.2024 do budúca (bežné výživné je splatné vždy do 15.dňa v mesiaci, t. j. bežné výživné za mesiac august 2024 je splatné do 15.08.2024)“ Oprávnený si teda návrhom na vykonanie exekúcie uplatňoval nárok na zameškané výživné za obdobie od roku 2017 do 2024 v celkovej výške 1 655,00 Eur. Oprávnený si v návrhu rovnako tak uplatnil nárok na bežné výživné na vo výške 200,00 Eur.

21. Exekučným titulom - Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/83/2016 zo dňa 17.11.2017 bola povinnému (otcovi) uložená povinnosť poukazovať k rukám matky oprávneného do 15. dňa v mesiaci sumu 80,00 Eur mesačne počnúc dňom, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť, t. j. 08.02.2017. Exekučným titulom - Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/818/2023 bola zvýšená jeho doterajšia vyživovacia povinnosť zo sumy 80,00 Eur na sumu 200,00 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, ktorú bol povinný poukazovať k rukám matky oprávneného, pričom dlh na

výživnom otcovi (povinnému v exekučnom konaní) nevznikol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.07.2024.

22. Z priložených listín mal súd za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 14.08.2024 a návrh na zastavenie exekúcie bol na exekútorský úrad doručený dňa 28.08.2024. Súd konštatuje, návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný včas, avšak nie je dôvodný.

23. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

24. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/2/2023 pre prečin zanedbania povinnej výživy bol dňa 04.05.2023 oslobodený, celé dlžné výživné bolo uhradené. Na dôkaz svojho tvrdenia predložil súdu zápisnicu o pojednávaní z uvedeného konania, v ktorom prokurátorka v záverečnej reči uviedla, že celé dlžné výživné bolo uhradené. Po preskúmaní zápisnice o hlavnom pojednávaní sp. zn. 8T/2/2023, ktorú povinný predložil ako dôkaz, súd konštatuje, že predmetom uvedeného pojednávania bolo zanedbanie povinnej výživy maloletého oprávneného zo strany povinného, pričom bolo pojednávané o mesiacoch marec 2021, september 2021, október 2021 a od mesiaca apríl až do januára 2023. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní má súd za preukázané, že prokurátor v záverečnej reči uviedol, že obžalovaný uhradil celé dlžné výživné, okrem čiastky 240,00 Eur, ktorú pre krátkosť času poškodená (oprávnený v exekučnom konaní) neprijala. Prokurátor následne v záverečnej reči navrhol oslobodiť obžalovaného (povinný v exekučnom konaní) spod obžaloby, vzhľadom na to, že zanikla trestnosť činu. Súd obžalovaného (povinný v exekučnom konaní) oslobodil spod obžaloby. Súd k predmetnej námietke povinného uvádza, že oprávnená si zameškané výživné za obdobia uvedené v predloženej zápisnici o hlavnom pojednávaní neuplatňuje. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že zákonná zástupkyňa oprávneného sa pojednávaní vyjadrila, že eviduje za toto obdobie dve úhrady vo výške 520,00 Eur (spolu 1 040,00 Eur). Tieto úhrady oprávnený eviduje ako zaplatené. Na základe uvedeného má súd za preukázané, že skutkové tvrdenia sú v danej námietke povinného nesporné.

25. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta aj skutočnosť, že na pojednávaní dňa 18.06.2024 vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32P/181/2023 ohľadom zvýšenia vyživovacej povinnosti matka maloletej (zákonná zástupkyňa oprávneného v exekučnom konaní) uviedla, že v prípade zvýšenia výživného na sumu 200,00 Eur dlžné výživné žiadať nebude. Na dôkaz svojho tvrdenia povinný predložil aj zápisnicu o pojednávaní. Súd k tejto námietke povinného uvádza, že výrok v rozsudku exekučnom titule), ktorý hovorí o tom, že povinnému dlh na výživnom nevznikol neznamena, že zaniká nárok oprávneného na výživné, ktoré povinný do toho času riadne a včas neuhradil. To, že povinnému dlh na výživnom nevznikol a že matka oprávneného (zákonná zástupkyňa v exekučnom konaní) nežiada dlžné výživné znamená, že oprávnená si nenárokujúce doplatenia sumy rozdielu zvýšeného výživného (zo sumy 80,00 Eur na sumu 200,00 Eur, t. j. rozdiel 120,00 Eur) za obdobie od podania návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti (01.11.2023) do posledného dňa v mesiaci, v ktorom bol rozsudok vyhlásený (30.06.2024). Preto súd aj túto námietku povinného vyhodnotil ako irelevantnú. Súd dodáva, že exekučný titul, Exekučným titulom - Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/83/2016 zo dňa 17.11.2017, ktorým bola povinnému (otcovi) uložená povinnosť poukazovať k rukám matky oprávneného do 15. dňa v mesiaci sumu 80,00 Eur mesačne počnúc dňom, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť, t. j. 08.02.2017 doposiaľ nebol zrušený, ale iba zmenený - Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/818/2023, ktorým bola zvýšená jeho doterajšia vyživovacia povinnosť zo sumy 80,00 Eur na sumu 200,00 Eur mesačne. Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/83/2016 zo dňa 17.11.2017 je teda doposiaľ právoplatný a vykonateľný.

26. Súd navyše uvádza, že povinný s návrhom na zastavenie predložil aj Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/147/2017, na základe ktorého bol povinný právoplatne odsúdený za to, že v období od mesiaca február 2017 až do novembra 2017 si vôbec neplnil vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému. Rovnako tak povinný súdu predložil aj Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/12/2020, na základe ktorého bol povinný právoplatne odsúdený za to, že v období od mesiaca apríl 2019 až do mesiaca február 2020 si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému, pričom po podaní trestného oznámenia eviduje zákonná zástupkyňa úhrady vo výške 500,00 Eur a vo výške 200,00 Eur. Tieto povinným predložené dôkazy poukazujú na skutočnosť, že povinný si vyživovaciu povinnosť riadne a včas neplní tak, ako mu bolo uložené exekučnými titulmi.

27. Na základe listín predložených zákonným zástupcom oprávneného pozornosti súdu neuniklo, že povinný opakovane uhrádzal výživné vo násobne vyšších sumách, pričom niektoré mesiace neuhrádzal výživné vôbec, a teda si neplnil vôbec vyživovaciu povinnosť. K uvedenému súd dodáva, že plnenie poskytnuté oprávnenému od povinného nad rámec povinnosti, ktorá mu bola uložená exekučným titulom, je slobodnou vôľou povinného, teda ide o jeho slobodné rozhodnutie. Takto povinným prejavená vôľa nemôže nahrádzať povinnosť uloženú exekučným titulom do budúcnosti.

28. Právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Rovnako súd poukazuje na to, že výživné má spotrebný charakter a majú sa ním uhrádzať priebežne vznikajúce (t.j. aj počas súdneho konania) životné potreby a výdavky dieťaťa, ktoré si vyžadujú aj potrebu ich priebežného uhrádzania. Súd ďalej uvádza, že vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu, je v zásade zákonnou povinnosťou rodiča (t.j. na jej vznik sa nevyžaduje exekučný titul), ktorá trvá od narodenia dieťaťa až do času, kým dieťaťo nebude schopné samo sa živiť. Je preto predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa a v záujme povinného, vyživovaciu povinnosť k nemu plniť priamo na základe zákona a dobrovoľne. To, že má povinný dieťa, ktoré musí niekde bývať, niečo jesť, niečo si obliecť a chodiť do školy, je mu totiž známe aj bez potreby vzniku exekučného titulu. Neplnením vyživovacej povinnosti, totiž porušuje predovšetkým práva svojho dieťaťa na zabezpečenie nevyhnutných životných potrieb.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný riadne nepreukázal úhradu vymáhaného výživného, ktoré si oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uplatňuje, čím povinný neuniesol dôkazné bremeno. Súd dospel k záveru, že nie je preukázaná existencia žiadnej z okolností, ktoré by podľa § 61k písm. a) Exekučného poriadku spôsobili zánik vymáhaného nároku po vzniku exekučného titulu, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Exekučný súd disponuje právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi, ktoré doposiaľ nebol zrušené a teda námietky povinného nie sú dôvodné (I. výroková veta rozhodnutia).

30. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

31. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

32. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

34. V zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Nakoľko oprávnený bol v tomto konaní úspešný,

pretože súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku), avšak v danom konaní si oprávnená nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie voči povinnému neuplatnil, ani mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.